

عنوان مقاله:

گفتمان نظام جمهوری اسلامی ایران در حوزه امنیت با تاکید بر «مولفه وحدت ملی بین مذاهب اسلامی»

محل انتشار:

دومین همایش ملی امنیت اقتدار و پیشرفت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

کیوان حیدرنژاد - دانش آموخته دکترای تخصصی حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

محمدعلی حکیم - عضو هیئت علمی و پژوهشگر دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین (ع)

خلاصه مقاله:

اهمیت امنیت به اندازه ای است که غالب افراد جامعه در مقایسه با دیگر نیازهای ضروری و حیاتی، اولویت اول را به تامین امنیت می دهند. همچنین امروزه امنیت یکی از موضوعات پیچیده اجتماعی است که علی رغم تصور عمومیمبنی بر یکپارچه بودن آن از مولفه های متعددی ساخته شده است. از این رو هدف از پژوهش حاضر که از نوع توصیفی بوده و با روش تحلیلی- توصیفی انجام شده است، سعی شده است به تبیین گفتمان نظام جمهوری اسلامی ایران درحوزه امنیت با تاکید بر روی مولفه اصلی و بسیار مهم «وحدت ملی بین مذاهب اسلامی» پرداخته شود. در این گفتمانمولفه «وحدت ملی بین مذاهب اسلامی» از اهمیت و جایگاه والایی برخوردار بوده و تحقق یا عدم تحقق آن به ترتیبدارای جنبه مثبت یا جنبه منفی است. به عبارت دیگر تحقق این مولفه سبب اتحاد بیشتر در بین مسلمانان و نیز عزت و سربلندی و تضعیف دشمنان ملت و دولت های اسلامی در دنیا می شود که این همان جنبه مثبت آن است؛ ولی اگر باعدم تحقق این مولفه در کشور تفرقه و دو دستگی میان ملت و مردم کشور و همچنین باعث ایجاد فتنه و آشوب شود کهاین خود مسلما خلاف مصالح و امنیت داخلی و ملی کشور است، همان جنبه منفی آن است. از این رو برای تحقق اینگفتمان اولاً: مطابق قانون اساسی تمام مذاهب اسلامی مورد حمایت و احترام است و پیروان هر یک از مذاهب اسلامی آزادی کامل در برگزاری مراسمات مذهبی برخوردار بوده و همچنین در بحث احوال شخصیه مستقل و تابع احکام مذاهب خود هستند؛ دوماً نام گذاری ایام فرخنده میلاد پیامبر اکرم (ص) به عنوان هفته وحدت، تاسیس مجمع جهانی تقریبمذاهب اسلامی و نیز نامگذاری آخرین جمعه ماه مبارک رمضان به نام روز قدس در راستای اتحاد بین مذاهب مختلفاسلامی است؛ سوماً مطابق فتاوا و نظرات امام خمینی (ره) و نیز رهبر معظم انقلاب اسلامی حضرت آیت الله امامخامنه ای هرگونه گفتار یا کردار و رفتاری که در زمان حاضر سوژه و بهانه به دست دشمن بدهد و یا موجب اختلاف و تفرقه بین مسلمین گردد، گناه کبیره بوده و شرعاً حرام اکید دانسته شده است؛ چهارماً در قانون مجازات اسلامی مقتنایرانی اقدام به جرم انگاری رفتارهایی نموده است که مخلل نظم، امنیت و وحدت ملی هستند که در این زمینه می توانبه جرایم «سب النبی»، «توهین به مقدسات اسلام» و نیز «تبلیغ علیه نظام یا به نفع گروه های مخالف نظام» اشاره نمود.

کلمات کلیدی:

گفتمان، امنیت، وحدت ملی، مذاهب اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1258050>

